

4^e Zondag in de Veertigdagentijd B

**Ja, aan die genade dankt gij uw heil,
door het geloof; niet aan uzelf:
Gods gave is het. (Ef 2,8)**

Van leven naar eucharistie

Onze huidige wereld telt een zeer groot aantal vluchtelingen. Een brutale wijziging van regime heeft hen uit hun land verdreven. De plaatsen en personen echter die deze mensen moesten verlaten, blijven voortleven in hun heimwee. Zij blijven vurig hopen eens terug te keren naar hun verloren land. Weer vrij te kunnen ademen is hun grootste verlangen. De waarden en de idealen waarvan zij leven, dragen zij mee. En zij zijn ervan overtuigd dat hun hele land ervan zou moeten kunnen leven om gelukkig te zijn.

Eerste lezing

II Kronieken 36,14-16.19-23

In die dagen maakten ook al de voornaamste priesters en het volk zich herhaaldelijk schuldig aan de gruweldaden der heidenen en ontheiligden de tempel van Jeruzalem die aan de Heer gewijd was. En de Heer, de God van hun voorvaders stuurde al maar gezanten naar hen toe, want Hij had medelijden met zijn volk en met zijn woning. Maar zij verachtten Gods gezanten, spotten met hun boodschap en maakten zich vrolijk over de profeten zodat tenslotte de toorn des Heren wel genadeloos moest losbarsten over het volk. De koning der Chaldeeën liet de tempel in brand steken en de muur van Jeruzalem afbreken en alle paleizen liet hij plat branden zodat alle kostbaarheden verloren gingen. Allen die aan het zwaard ontkomen waren liet hij in ballingschap wegvoeren naar Babel waar zij hem en zijn zonen als slaven moesten dienen tot het Perzische rijk aan de macht kwam. Zo ging de voorspelling in vervulling die de Heer bij monde van Jeremia gedaan had: "Zolang het land zijn sabbatjaren niet vergoed gekregen heeft zal het braak blijven liggen: zeventig jaar lang." In het eerste regeringsjaar van Cyrus, de koning van Perzië ging de voorspelling in vervulling die de Heer bij monde van Jeremia gedaan had: de Heer wekte de geest op van Cyrus, de koning van Perzië. Deze liet in heel zijn koninkrijk de volgende boodschap afkondigen en ook schriftelijk verspreiden: "Zo spreekt Cyrus, de koning van Perzië: De Heer, de God des Hemels heeft mij alle koninkrijken der aarde geschonken. Hij heeft mij opgedragen voor Hem te Jeruzalem in Juda een tempel te bouwen: laten allen onder u die tot het volk des Heren behoren onder de hoede van de Heer, hun God, terugkeren naar Jeruzalem."

Tweede lezing

Efesiërs 2,4-10

Broeders en zusters, God, die rijk is aan erbarming, heeft wegens de grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad ons met Christus ten leven gewekt, hoewel wij dood waren door onze zonden; aan zijn genade dankt gij uw redding. En Hij heeft ons samen met Hem doen opstaan en zetelen in de hemelen, in Christus Jezus, om de naderbij komende eeuwen de overgrote rijkdom van zijn genade te tonen door zijn goedheid jegens ons in Christus Jezus. Ja, aan die genade dankt gij uw heil, door het geloof; niet aan uzelf: Gods gave is het; niet aan uw prestaties, niemand mag zich verhovaardigen. Gods werk zijn wij, geschapen in Christus Jezus om in ons leven de goede daden te realiseren die God voor ons al bereid heeft.

Evangelie

Johannes 3,14-21

In die tijd sprak Jezus tot Nikodemus: "De mensenzoon moet omhoog worden geheven zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn, opdat eenieder die gelooft in Hem eeuwig leven zal hebben. Zozeer immers heeft God de wereld lief gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat alwie in Hem gelooft niet verloren zal gaan maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered. Wie in Hem gelooft wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon Gods. Hierin bestaat het oordeel: het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht, omdat hun daden slecht waren. Ieder die slecht handelt heeft afschuw van het licht en gaat niet naar het licht toe uit vrees dat zijn werken openbaar gemaakt worden. Maar wie de waarheid doet gaat naar het licht, opdat van zijn daden moge blijken dat zij in God zijn gedaan."

Van eucharistie naar leven

Christus wilde zelf een balling zijn met de joodseballingen. Hij is één van de onzen geworden, balling als wij. Omwille van onze zonde leven wij van God verwijderd. Daarom heeft Hij willen lijden. Maar Hij bracht ook weer hoop voor de wereld. Hij alléén kon ze ons trouwens geven. Want spijs onze overtuiging dat de schepping goed is, blijven wij toch in de grond onvoldaan. In de mate dat de Kerk, in ieder van haar leden, zich door Christus laat aanspreken, ontdekt zij voor de wereld het ware vaderland, waar wij voor altijd zullen thuis zijn.